

» Сжщо така ще сторїхъ какъ-то сторихте и Вы! Господине, отговори трговецъ-тъ.

» Вы знаєте, че мене нужда мя накара да го продамъ. » каза Шельби.

» Може и мене да мя накара да го продамъ. » отговори трговецъ-тъ.

» Обаче азъ ще употрѣбїхъ всичкошо могъ за да дамъ Тому добро мѣсто. А колко-то за моїе-то обхожданїе съ него не трѣбъ да Вы іе страхъ. Ако има нѣщо, за коїе-то азъ могъ да благодарїхъ Бога, само зашто-то

не мя іе сздалъ съ люто срѣдце.

Подирь онїа разговори, въ кои-то трговецъ-тъ бѣше изложилъ своїхъ-тъ чловѣколюбивъ системъ, думити на Гели не можихъ да успокоїхъ Г. Шельби; нъ тѣ бѣхъ послѣдне-то утѣшенїе коїе-то бѣ възможно въ сегашно-то положенїе нїегово, то даде волїхъ на трговецъ-тъ да си иде безъ да продума нѣщо, и за да разсїе малко нѣщо мысли-ти си за-пали іеднъ сигаръ.

ПЯТА ГЛАВА.

Коїа-то показва съ какви чювствованїа живѣ-
имоть промѣня господари-ти си.

Г^н и Г^н Шельби кжсно прѣзъ вечеръ-тъ удалихъ ся въ стаїхъ-тъ си. Той ся бѣ протегналъ въ голѣмъ покойнъ кареклѣ, и прѣглѣдваше нѣкои писма, кои-то бѣ получилъ съ пощъ-тъ подирь пладнїа, а тїа стоїаше прѣдъ оглѣдало-то и расплиташе коси-ти си и кждри-ти си, съ кои-то бѣ убрала косъ-тъ ѳ Елиза, и като заблѣжи блѣдно-то лице и матный-тъ поглѣдъ на служянкъ-тъ си тїа іхъ отпусти и іхъ прати да си лѣгне да спи. Тїа припомни сутрешний-тъ разговоръ съ служянкъ-тъ си и като ся

обрнъхъ кѣмъ мжжіа си попыта го нерадиво;—

» Да, Артуръ, кой іе той-зи не-одѣлянъ Господинъ, що довлѣче ты днесъ на обѣдъ? »

» Имя-то му іе Гели, » отговори Шельби, и ся позаврнъхъ на кареклѣ-тъ си, безъ да свали поглѣдъ-тъ си отъ писмо-то.

» Гели! Кой іе той моїхъ ти ся, и за каквъ работъ іе дошелъ тука?

» Азъ имахъ работъ съ нїего въ послѣдне-то врѣмя кога бѣхъ въ Ночезъ. » отговори Г. Шельби.